

Koppero-Teatteri esittää:

”Runar ja Kyllikki”

28.5.2005

KALEVA / Kulttuuri 28.5.2005

Kyllikki herää eloon Korvenkylällä

Koppero-teatteri: RUNAR JA KYLLIKKI

Käsikirjoitus: Jussi Kylätasku

Sovitus ja ohjaus: Kirsimarja Törmänen

Musiikki: Jarmo Kantola

Rooleissa: Pete Iisakka, Tuuli Jartti, Aino Marttila-Tornio, Ilkka Rantamaula, Heikki Laaksamo, Matti Harju, Pekka Pehkonen, Taina Myllyniemi, Jonna Määttä, Mikko Raudaskoski, Petri Heikkinen, Joni Pekkala, Jarmo Kantola ja Eila Tauriainen

Korvenkylän nuorisoseura 23.5. Seuraavat esitykset Oulunsuun pirtillä 28. ja 29.5. klo 15.

Koppero-teatteri on tarttunut tammikuussa edesmenneen Jussi Kylätaskun *Runariin ja Kyllikkiin*. Kyllikki Saaren yhä ratkaisemattoman murhan ympärille rakentuva balladinäytelmä aiheutti valmistuessaan 1974 mediakohun. Saari murhattiin 17-vuotiaana vuonna 1953 Etelä-Pohjanmaalla, Isojoella. Näytelmä viittaa myös vuonna 1959 sattuneeseen Tulilahden tyttöjen kaksoissurmaan, jonka pääepäilty oli muuan Runar Holmström – nimi, joka on noussut esiin Bodom –surmien yhteydessäkin. Runaria ja Kyllikkiä on nimitetty Suomen parhaaksi moderniksi näytelmäksi, joten tämä on kunnianhimoinen liikku Kirsimarja Törmäselä ja kopperolaisilta. Ilahduttavaa havaita, että porukan esitykseen on tullut vuosien myötä lisää rentoutta ja varmuutta. **Pete Iisakka** on nappivalinta herkäsi äpärapoika Runariksi. Oulun ylioppilasteatterista tuttu **Tuuli Jartti** hentona ja ujona Kyllikkinä istuu hankin rooliinsa.

Kylätaskun tematiikka on ajatonta. Suhde seksuaalisuuteen leimaa pienen kyläyhteisöön sijoittuvaa näytelmää: Runarilla ja kirkkoherralla se on patoutunutta laatua, joka pulpahtaa yllättävästi esiin. Monilla kyläyhteisön jäsenillä ”kuteminen” tuntuu olevan itsetarkoitus. Kyllikki edustaa puhtautta ja viattomuutta. Hänen ja Runarin rakkaustarina on viaton, kyläyhteisö sitä vastoin on kaksinaismoralistinen ja petollinen. Nuorista tulee myös sopivia uhreja. Runar ei herkkyydessään edusta perinteistä miestä: hän ei polta eikä juo. Isäpuoli (**Heikki Laaksamo**) moittii: ”Mikä mies se on kun ei tupakkia polta. Miehen tunteohajut on tupakka, viina ja se kolmas...”

Ankara leski-isä (**Ilkka Rantamaula**) koului Kyllikistä kuuliaista remmin avulla, lopulta hän passittaa tytön pappilaan piikomaan. Kyllikki joutuu kylän miesten seksuaalisen häirinnän kohteeksi. Uskon voimalla hän rakastaa elämää, ”vaikka vastarakkautta ei saisikaan”.

Runarin ja Kyllikin rakkaustarina loppuu alkuunsa. Kyllikki katoaa seurakunnan nuortenillasta palatessaan, ja löytyy lopulta suohon haudattuna. Syyllinen voisi olla melkein kuka tahansa kylän miehistä – jopa kirkkoherra, jonka nahkoihin **Mikko Raudaskoski** kelvosti eläytyy. Räikeät vastakkainasettelut hieman häiritsevät: Nainen on joko pyhimys tai huora. Mies on puolestaan tuhoon ajautuva häntäheikki, kuten Matti Harjun mainiosti esittämä pusu-Peltonen, tai heikko ja kykenemätön Runarin tapaan.

Katsomo on siirretty sivuseinälle näyttämötilan laajentamiseksi. Salin lattiatilasta on lohkaistu kuusimetsä ja hehkuva suo. Ratkaisu enimmäkseen toimi, mutta välillä jotain jäi näkemättä huolimattomasti sivuun vedetyn näyttämöverhon vuoksi.

Runsas musiikki ja onnistuneet lauluesitykset täydentävät henkilöhahmojen luonnehdintaa.

Kopperolaiset ovat vaihtaneet Kaj Chydeniuksen omaan viisunikkariin **Jarmo Kantolaan**, jolla on myös näytelmässä pieni sympaattinen rooli. Musiikki sutjakoittaa siirtymiä, jotka hoidetaan paria pientä töksähdystä lukuun ottamatta mallikelpoisesti.

ANNA KILPONEN